

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
اداره مطالعات و سازمانهای بین‌المللی

دایره مطالعات ارزی

بررسی وضع اقتصادی - ارزی کشورهای عمدۀ
نرخهای بهره، قیمت طلا و نفت

طی هفته منتهی به ۲۰۱۰/۱۰/۱

(شماره ۴۱)

۱۳۸۸ دیماه ۱۳

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
۱	نوسانات ارزهای عمده در سال ۲۰۰۹ میلادی
۱۰	ژراین
۱۳	الگلیس
۱۷	نوسانات قیمت طلا در سال ۲۰۰۹ میلادی
۲۰	نفت

ارزش هر دلار آمریکا به ارزهای عمده (آخر وقت بازار نیویورک)، قیمت نقدی

۱۳۸۸/۱۰/۱۱ به منتهی هفته

طلا، قیمت نفت خام در بازارهای سلف و ۴ شاخص عمده سهام

۲۰۱۰/۱/۱

متوسط هفته گذشته	رتبه	درصد تغییرات نسبت به هفته گذشته	متوسط هفته	جمعه ایانویه	پنجشنبه ۲۹ دسامبر	چهارشنبه ۳۰ دسامبر	سه شنبه ۳۱ دسامبر	دوشنبه ۲۸ دسامبر	عنوان	جمعه ۲۵ دسامبر
۰/۶۳۸۸۰		-۰/۰۷	۰/۶۳۸۳۲	-	۰/۶۳۷۸۸	۰/۶۴۰۲۱	۰/۶۳۷۲۲	۰/۶۳۷۹۸	دلار به SDR	-
۱/۴۳۲۸	(۴)	+۰/۱۱	۱/۴۳۴۴	۱/۴۳۲۶	۱/۴۳۲۵	۱/۴۳۴۲	۱/۴۳۴۶	۱/۴۳۸۰	* یورو (پول واحد اروپایی)	۱/۴۳۹۷
۱/۵۹۸۰	(۲)	+۰/۵۱	۱/۶۰۶۱	۱/۶۱۷۱	۱/۶۱۶۱	۱/۶۰۷۶	۱/۵۸۹۷	۱/۶۰۰۳	* لیره انگلیس	۱/۵۹۶۴
۱/۰۵۳۹	(۳)	-۰/۴۶	۱/۰۴۹۰	۱/۰۵۲۱	۱/۰۵۲۰	۱/۰۵۵۱	۱/۰۴۳۶	۱/۰۴۲۵	دلار کانادا	۱/۰۵۰۱
۱/۰۴۱۴	(۱)	-۰/۵۴	۱/۰۳۵۸	۱/۰۳۴۸	۱/۰۳۵۵	۱/۰۳۶۵	۱/۰۳۷۴	۱/۰۳۴۷	فرانک سویس	۱/۰۳۵۹
۹۱/۴۸	(۵)	۱/۰۳	۹۲/۴۲	۹۳/۰۳	۹۲/۹۲	۹۲/۴۵	۹۲/۰۵	۹۱/۶۴	ین ژاپن	۹۱/۲۰
۱/۵۶۵۴۴		+۰/۰۷	۱/۵۶۶۶۱	تعطیل	۱/۵۶۷۶۹	۱/۵۶۱۹۹	۱/۵۶۹۳۲	۱/۵۶۷۴۴	SDR به دلار	تعطیل
۱۰۹۱/۴۱		+۰/۵۰	۱۰۹۶/۸۴	تعطیل	۱۰۹۶	۱۰۸۹/۴۵	۱۰۹۸/۴۵	۱۱۰۳/۲۵	طلای نیویورک (هراونس)	تعطیل
۱۰۹۵/۰۹		-۰/۳۵	۱۰۹۱/۲۳	تعطیل	۱۰۸۷/۵۰	۱۰۸۷/۵۰	۱۰۹۸/۷۰	تعطیل	طلای لندن (هر اونس)	تعطیل
۷۵/۷۱		۴/۴۴	۷۹/۰۷	تعطیل	۷۹/۳۶	۷۹/۲۸	۷۸/۸۷	۷۸/۷۷	نفت پایه آمریکا	تعطیل
۷۴/۵۵		۴/۲۶	۷۷/۷۳	تعطیل	۷۷/۹۳	۷۸/۰۳	۷۷/۶۴	۷۷/۳۲	نفت برنت انگلیس	تعطیل
۱۰۴۶۶		+۰/۴۹	۱۰۵۱۷	تعطیل	۱۰۴۲۸	۱۰۵۴۹	۱۰۵۴۵	۱۰۵۴۷	DOW-30 (بورس وال استریت)	تعطیل
۵۳۴۹		۱/۲۵	۵۴۱۶	تعطیل	۵۴۱۳	۵۳۹۸	۵۴۳۸	تعطیل	FTSE-100 (بورس لندن)	تعطیل
۱۰۳۹۸		۲/۰۰	۱۰۶۰۶	تعطیل	تعطیل	۱۰۵۴۶	۱۰۶۳۸	۱۰۶۳۴	NIKKEI-225 (بورس توکیو)	۱۰۴۹۵
۵۹۴۵		+۰/۷۸	۵۹۹۱	تعطیل	تعطیل	۵۹۵۷	۶۰۱۲	۶۰۰۳	DAX-30 (بورس فرانکفورت)	تعطیل

* هر واحد به دلار آمریکا

بسمه تعالی

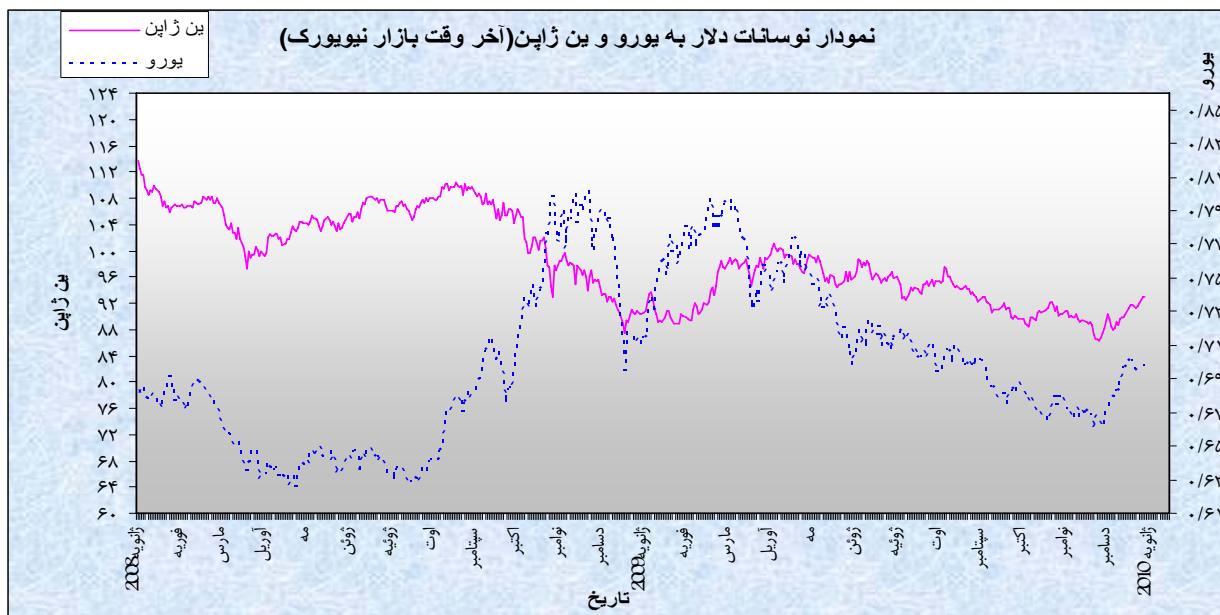
نوسانات ارزهای عمدہ

در سال ۲۰۰۹ میلادی

ارزش دلار در پایان سال ۲۰۰۹ میلادی نسبت به ارزش آن در پایان سال ۲۰۰۸ میلادی، دربرابر تمام ارزهای عمدہ، به استثنایین ژاپن، کاهش یافت. نرخ برابری دلار در برابر سایر ارزهای عمدہ در آخرین روز هریک از سالهای اخیر به نرخ پایان وقت بازار نیویورک به شرح زیر بوده است:

سال عنوان	پایان سال ۲۰۰۶	پایان سال ۲۰۰۷	پایان سال ۲۰۰۸	پایان سال ۲۰۰۹	درصد تغییر پایان سال به پایان سال ۲۰۰۸
یورو به دلار	۱/۳۱۹۹	۱/۴۵۸۹	۱/۳۹۷۸	۱/۴۳۲۴	۲/۴۸
لیره انگلیس به دلار	۱/۹۵۸۴	۱/۹۸۴۷	۱/۴۶۲۶	۱/۶۱۶۷	۱۰/۵۴
دلار استرالیا به دلار	۰/۷۸۹۵	۰/۸۷۵۷	۰/۷۰۷۳	۰/۸۹۸۰	۲۶/۹۶
دلار نیوزیلند به دلار	۰/۷۰۴۵	۰/۷۶۶۶	۰/۵۸۳۵	۰/۷۲۵۸	۲۴/۳۹
دلار به ین	۱۱۹/۰۵	۱۱۱/۳۳	۹۰/۶۰	۹۳/۰۳۰	۲/۶۸
دلار به دلار کانادا	۱/۱۶۵۷	۰/۹۹۶۴	۱/۲۱۶۵	۱/۰۴۷۰	-۱۳/۹۳
دلار به فرانک سوئیس	۱/۲۱۸۱	۱/۱۳۳۵	۱/۰۶۶۹	۱/۰۳۵۰	-۲/۹۹
دلار به کرون سوئد	--	۶/۴۶۲۲	۷/۸۱۰۵	۷/۱۵۵۶	-۸/۳

درمیان ارزهای عمدہ ، دلار استرالیا با ۲۶/۹۶ درصد افزایش در برابر دلار آمریکا بهترین عملکرد و ین ژاپن با ۲/۶۸ درصد کاهش در برابر دلار، بدترین عملکرد را داشته اند. درمیان ارزهای عمدہ یورو با ۲/۴۸ درصد افزایش در برابر دلار، پایینترین رشد رادر برابر این ارز داشته است.

نوسانات دلار در برابر ارزهای عمدہ به سه مرحله متمایز به شرح زیر تقسیم می شود :

دوره اول- از آغاز سال تا اوایل مارس ۲۰۰۹ میلادی

در این دوره دلار در برابر یورو و برخی از ارزهای عمدہ دیگر سیر صعودی داشت. بطوریکه هر لیره از ۱/۴۶۲۶ در پایان سال ۲۰۰۹ در ۲۳ ژانویه به ۱/۳۵۰۰ دلار، یعنی به پایین ترین سطح سال گذشته رسید. در این دوره ریسک گریزی سرمایه گذاران و احتمال ادامه کاهش نرخ های بهره در منطقه یورو و انگلیس موجب تقویت دلار در برابر یورو، لیره و برخی از ارزهای دیگر شد. همچنین ریسک گریزی سرمایه گذاران سبب ثبات نسبی دلار در برابر ین شد. بطوریکه هر یورو از

۱/۳۹۷۶ در آخرین روز سال ۲۰۰۸ میلادی به تدریج کاهش یافت تا به سطح ۱/۲۴۵۷ دلار در روز چهارشنبه مطابق با ۵ مارس رسید.

ریسک پذیری سرمایه گذاران - در اوایل ژانویه سال ۲۰۰۹ میلادی، خبر مربوط به کاهش ۵۲۴۰۰۰ نفری تعداد شاغلین بخش غیرکشاورزی ماه دسامبر سال ۲۰۰۸ میلادی آمریکا منتشر شد. به این ترتیب فقط در سه ماهه آخر سال ۲۰۰۸ میلادی حدود ۱/۵ میلیون نفر شغل خود را از دست دادند. بعداً در اوایل ماه فوریه خبر مربوط به کاهش ۵۹۸ هزار نفر تعداد شاغلین بخش غیرکشاورزی ماه ژانویه و در اوایل ماه مارس خبر مربوط به کاهش ۶۵۱ هزار نفری تعداد شاغلین ماه فوریه ۲۰۰۹ همان بخش آمریکا منتشر شد. انتشار این ارقام و برخی از ارقام اقتصادی دیگر، دورنمای بسیار تیره ای از دورنمای اقتصادی آمریکا ترسیم نموده بود.

ازسوی دیگر مشکلات مالی شرکتهای آمریکایی و سایر کشورها نیز همچنان ادامه داشت. در روز ۲۰ ژانویه Royal Bank of Scotland (دومین بانک بزرگ انگلیس) زیان مالی سال ۲۰۰۸ میلادی خود را حدود ۲۸ میلیارد پوند اعلام کرد . به همین دلیل در این روز ارزش سهام این بانک با ۶۴درصد کاهش به ۱۲ پنس (۱۲/۰ پوند) کاهش یافت. این درحالی است که در یکسال قبل ، ارزش هر سهم این بانک حدود ۳/۰ پوند بود. همچنین در روز چهارشنبه (۲۱ ژانویه) احتمال نیازمندشدن بانک بزرگ انگلیسی Barclays به کمکهای دولت و حتی احتمال ملی شدن این بانک قوت گرفت. در روز دوشنبه دوم فوریه نیز مؤسسه رتبه بندی اعتباری Moody's ، رتبه اعتباری بانک انگلیسی Barclays انجلیس را با دو رتبه کاهش به Aa₃ کاهش داد. در روز ۲۷ فوریه دولت آمریکا اعلام کرد که حدود ۲۵ میلیارد دلار از Prefred Stock بانک Citigroup را به Common Share تبدیل می کند. در واقع دولت آمریکا از این طریق حدود ۳۶درصد از سهام این بانک را به تملک خود درآورد. در روز دوم مارس ۲۰۰۹ نیز شرکت بیمه AIG آمریکا اعلام کرد که

در سه ماهه چهارم سال ۲۰۰۸ میلادی حدود ۶۱/۷ میلیارد دلار زیان داشته است. این بزرگترین زیان یک شرکت آمریکایی در طی یک سه ماهه در طول تاریخ آمریکا بوده است. لحظاتی پس از انتشار خبر مذکور وزارت خزانه داری و بانک مرکزی آمریکا مشترکاً اعلام کردند که حدود ۳۰ میلیارد دلار کمک در اختیار این شرکت خواهند گذاشت. این شرکت که زمانی بزرگترین شرکت بیمه آمریکا بود در سال ۲۰۰۸ میلادی نیز حدود ۱۵۰/۰ میلیارد دلار کمک از دولت دریافت کرده بود.

چنین مشکلاتی بر قیمت سهام در آمریکا فشار نزولی شدیدی وارد می کرد. بطوریکه در مقطعی از روز دوم مارس شاخص قیمت سهام داوجونز برای اولین بار از ماه مه سال ۱۹۹۷ میلادی به سطحی پایین تر از ۷۰۰۰ و شاخص قیمت سهام استاندارد آند پورز برای اولین بار از اکتبر سال ۱۹۹۶ میلادی به بعد به سطح پایین تر از ۷۰۰ تنزل نمود.

در روز ۴ فوریه، مؤسسه رتبه بندي اعتباری Fitch اعلام کرد که رتبه اعتباری بدھیهای دولتی روسیه را به "BBB" کاهش داد. همچنین Fitch اعلام کرد که به دلیل ضعف قیمت مواد اولیه، سیر نزولی شدید ذخایر ارزی روسیه و مشکلات مربوط به بدھیهای شرکتهای روسی، احتمال ادامه کاهش رتبه اعتباری بدھیهای دولتی این کشور در آینده نزدیک وجود دارد. ذخایر ارزی روسیه از ۵۹۷/۵ میلیارد دلار در ۸ اوت ۲۰۰۸ به ۳۸۸/۱ میلیارد دلار در ۳۰ ژانویه کاهش یافته بود. حتی احتمال می رفت که دولت روسیه محدودیتها را برای خروج سرمایه از این کشور اعمال نماید. چنین محدودیتها ای در سال ۲۰۰۶ میلادی کنار گذاشته شده بود. دولت روسیه در روزهای بعد پیش بینی کرد که تولید ناخالص داخلی این کشور در سال ۲۰۰۹ میلادی حدود ۲/۲ درصد کاهش یابد. این در حالی است که در طی چند سال اخیر اقتصاد روسیه از رشد سالانه ۶-۷ درصد برخوردار بود. وضعیت شرکتها و بانکهای اروپایی نیز چندان مطلوب به نظر نمی رسد. در ۱۷ فوریه مؤسسات رتبه بندي اعتباری Moody's Standard & Poor's، بطور جداگانه اعلام کردند که

رتبه اعتباری بانکهای اروپای شرقی و بانکهای مادر آنان در اروپای غربی، درمعرض کاهش رتبه اعتباری قراردارند. در ۱۸ فوریه نیز دولت آلمان قانونی برای ملی کردن بانکهای این کشور تصویب کرد. در همان روز Commerz bank آلمان اعلام کرد که در سال ۲۰۰۸ میلادی با زیان شدیدی مواجه گردید.

مشکلات اقتصادی و بحران مالی شرکتها و بانکها و ضعف شدید شاخصهای قیمت سهام در آمریکا و سایر کشورهای عمدۀ صنعتی سبب شده بود تا ریسک گریزی سرمایه گذاران افزایش یابد و سرمایه‌ها به سوی دلار و یعنی ژاپن به عنوان مأمن سرمایه گذاری سوق داده شوند.

دورنمای نرخهای بهره - نرخ بهره کلیدی منطقه یورو در ۲۱ ژانویه از ۲/۵ درصد به ۲/۰ درصد کاهش داده شد. پس از آن تا ۱۱ مارس، بانک مرکزی اروپا از کاهش نرخهای بهره کلیدی خودداری کرد. اما به دلیل ضعف شدید اقتصادی منطقه یورو انتظار می‌رفت که بانک مرکزی اروپا نرخهای بهره کلیدی خودرا کاهش دهد. اما بانک مرکزی انگلیس در دوره موردنظر در سه نوبت یعنی در ۸ ژانویه، ۵ فوریه و ۵ مارس، نرخهای بهره کلیدی خود را کاهش داد. نرخ بهره کلیدی این بانک از ۲/۰ درصد در ۷ ژانویه به ۰/۵ درصد در ۵ مارس کاهش داده شد. اما نرخهای بهره کلیدی ژاپن در این مدت تغییر نکرد و انتظار تغییر آنان نیز وجود نداشت. چون نرخ بهره ژاپن در ماه دسامبر سال ۲۰۰۸ به ۰/۱ درصد و نرخ بهره آمریکا نیز در همان ماه به محدوده ۰-۰/۲۵ درصد کاهش داده شده بود و احتمال ادامه کاهش آنان وجود نداشت. کاهش نرخهای بهره در انگلیس و منطقه یورو و احتمال ادامه کاهش آن در منطقه یورو نیز به فرار سرمایه‌ها از یورو و لیره به سوی دلار و یعنی کمک کرد. موارد مذکور سبب شد تا لیره و یورو در برابر یعنی و دلار آمریکا کاهش یابد و یعنی از ثبات نسبی در برابر دلار از آغاز سال ۲۰۰۹ تا اوایل مارس ۲۰۰۹ میلادی برخوردار شوند.

البته در طول دوره مذکور در برخی از موارد مذکور، ین در برابر دلار کاهش می یافت. احتمال اتخاذ مواضعی از سوی دولت ژاپن در مخالفت با افزایش شدید ارزش ین و یا انتشار ارقام نامطلوب اقتصادی نظیر خبر مربوط به کاهش ۴/۱ درصدی تولید ناخالص داخلی سه ماهه چهارم ژاپن، در ۱۶ فوریه برین تأثیری منفی گذاشت. کاهش تولید ناخالص داخلی ژاپن در سه ماهه چهارم، شدیدترین کاهش در نوع خود از زمان بحران نفتی سال ۱۹۷۴ میلادی به بعد بود.

مرحله دوم - از اوایل مارس تا اواخر نوامبر

در این دوره از نوسانات، نرخ برابری ارزها تحت تأثیر افزایش ریسک پذیری سرمایه گذاران و افزایش شدید تزریق نقدینگی به بازار توسط بانک مرکزی آمریکا و بانک های مرکزی برخی از کشورهای دیگر قرار داشت.

افزایش ریسک پذیری سرمایه گذاران - از دهم مارس ۲۰۰۹ بتدريج ریسک گريزی سرمایه گذاران کاهش یافت. چون در روز دهم مارس بانک آمریکایی Citigroup اعلام کرد که در سه ماهه اول سال جاری سودده بوده است. اين خبر سبب افزایش ۵/۸ درصد شاخص سهام داوجونز به سطح Nasdaq ۶۹۲۶/۴۹ و افزایش ۶/۳۷ درصدی S&P 500 به سطح ۷۱۹/۶ و افزایش ۷/۰۷ درصدی Nasdaq به سطح ۱۳۵۸/۲۸ گردید. در روز ۱۱ مارس نيز بانک آمریکایی JP Morgan اعلام کرد که در ماههای زانویه و فوريه سودده بوده است. در نهم آوريل بانک آمریکایی Wells Fargo پيش بيني کرد که در سه ماهه اول سالجاری ۳/۰ ميليارد دلار سود عايد آن بشود. در روز ۱۳ آوريل عملکرد سه ماهه اول بانک آمریکایی Goldman Sachs، در روز ۱۶ آوريل عملکرد سه ماهه اول JP Morgan و در روز بعد عملکرد Citigroup منتشر شدند که جملگی بهتر از انتظار قبلی بودند. همچنین برخی از بانک ها نيز شروع به بازپرداخت بدهیهای خود به دولت آمریکا کردند. بتدریج شواهدی از بهبود اقتصادی آمریکا نيز ظاهر شد. که برخی از این شواهد عبارتند از :

- کند شدن سیر نزولی تولید ناخالص داخلی از ۶/۴ درصد در ارقام سه ماهه اول به ۱/۰ درصد در ارقام سه ماهه دوم؛
- فروش خانه های تک واحدی جدید ماه ژوئن ۱۱/۰ درصد افزایش یافت که شدیدترین افزایش در نوع خود از سال ۲۰۰۰ میلادی به بعد بوده است؛
- تعداد کسانیکه ماهانه شغل خود را از دست داده اند از ۶۶۳ هزار نفر در ماه مارس بتدریج کاهش یافت تا به سطح ۲۰۱ هزار نفر در ماه اوت رسید.

انتشار عملکرد مطلوب شرکت های آمریکایی و کاهش بدینی نسبت به دورنمای اقتصادی این کشور سبب افزایش شدید شاخص های قیمت سهام گردید. شاخص های قیمت سهام آمریکا در سال ۲۰۰۹ میلادی، از بهترین عملکرد برخوردار بودند. بطوریکه شاخص استاندارد آندپورز ۲۳/۵ درصد، داوجونز ۱۸/۸ درصد و Nasdaq ۴۳/۹ درصد، افزایش یافتند. این امر سبب شد تا موقعیت دلار وین به عنوان مأمن سرمایه گذاری از ماه مارس به بعد به خطر افتاد.

تزریق فراوان نقدینگی به بازار - کمیته بازار باز فدرال نیز در اجلاس ۱۷-۱۸ مارس تصمیماتی به شرح زیر گرفت:

- الف- خرید ۷۵۰ میلیارد دیگر از اوراق با پشتونه وام های رهنی و افزایش خرید این نوع اوراق قرضه در سال ۲۰۰۹ به ۱/۲۵ تریلیون دلار؛
- ب- خرید بدهی بخش های نیمه دولتی به میزان ۱۰۰ میلیارد دلار؛
- ج- خرید ۳۰۰ میلیارد دلار از اوراق بلند مدت خزانه ظرف شش ماهه بعدی.

بانک مرکزی در ۱۷ اوت اعلام کرد که Term Asset Backed Security Facility را تا ۳۰ ژوئن تمدید خواهد کرد . قبلًا قرار بود این تسهیلات تا ۳۱ دسامبر ۲۰۰۹ ادامه داشته باشد . تمدید اعطای این نوع تسهیلات بیانگر ادامه سیاست فوق العاده انبساطی پولی بوده است.

تزریق حجم عظیمی نقدینگی توسط بانک مرکزی آمریکا، احتمال مواجه شدن بانک مرکزی با مشکل در جمع آوری آن و بی اعتبار شدن دلار را تقویت کرد. این امر به همراه افزایش ریسک گریزی سرمایه گذاران سبب کاهش ارزش دلار در برابر یورو و سایر ارزها از اوایل ماه مارس تا ۲۵ نوامبر بشود. حتی در مقطعی از ۲۵ نوامبر هر یورو به سطح ۱/۵۱۴۴ دلار، یعنی به بالاترین سطح ۱۵ ماهه گذشته رسید. از ماه سپتامبر به بعد نیز به دلیل انتخاب دولت جدید در ژاپن و احتمال عدم مخالفت آن با ترقیین، این ارز در برابر دلار سیر صعودی داشت.

از ۲۵ نوامبر تا پایان سال

در ۲۵ نوامبر شرکت دولتی Dubai World اعلام کرد که پرداخت سود بدهیهای خود را به مدت شش ماه به تعویق خواهد انداخت. این شرکت حدود ۱۵۹٪ میلیارد دلار بدهی دارد و در حالیکه کل بدهیهای امیرنشین دوبی حدود ۸۰٪ میلیارد دلار است. این امر نگرانی‌هایی را نسبت به سلامت سایر شرکت‌ها و بانک‌ها جهان بوجود آورد و بر شاخص‌های قیمت سهام جهان فشار نزولی وارد کرد. در روز دوم سپتامبر نیز تحلیلگر شرکت Sanfort Bernstein اعلام کرد که در صورت انتقال معاملات مربوط به مشتق‌ات بانکی از پیشخوان بانک‌ها به بازار بورس، درآمد بانک JP Morgan Chase & Co حدود ۳٪ میلیارد دلار کاهش خواهد یافت. موارد مذکور موقعیت دلار به عنوان مأمن سرمایه گذاری را تقویت کرد. قبل از اول ماه دسامبر نیز رئیس اداره امور اروپای صندوق بین‌المللی پول گفت که ارزش واقعی یورو در برابر دلار کمتر از ارزش اسمی آن است. بعداً رئیس وزرای دارایی منطقه یورو نیز این اظهارات را تأیید کرد. در روز جمعه ۴ دسامبر نیز ارقام بهتر از انتظار اشتغال ماه نوامبر آمریکا منتشر شد که بهتر از انتظار بود. این امر امید به رها کردن سیاست پولی فوق العاده انبساطی توسط بانک مرکزی آمریکا در طی ماههای آینده را تقویت کرد. در روز ۸ دسامبر مؤسسه رتبه‌بندی Fitch رتبه اعتباری بدهیهای یونان را از A- به BBB+ کاهش داد. در طی ده سال گذشته این اولین بار بود که رتبه اعتباری یونان به پایین تر از A- کاهش داده می‌شد. در روز ۹ دسامبر مؤسسه رتبه‌بندی اعتباری Standard & Poor's رتبه دورنمای اعتباری AA+ بدهیهای دولتی اسپانیا را

از " با ثبات " به " منفی " مورد تجدید نظر نزولی قرار داد. در روز سه شنبه ۱۵ دسامبر ، روزنامه اطربیشی Die Presse گزارش داد که بانک مرکزی اطربیش چهارمین بانک بزرگ این کشور، یعنی Österreichische Volksbanken را تحت مراقبت ویژه قرار داده است . موارد مذکور موجب تقویت شدید دلار در برابر یورو و برخی از ارزهای عمدۀ دیگر شد. ترس از گسترش بحران مالی دوّبی به سایر نقاط جهان اظهارات روز ۲۶ نوامبر وزیر دارایی ژاپن در جهت مداخله در بازارهای ارزی در جهت تضعیف ین ، سبب ترقی ین در برابر دلار گردید. حتی در مقطعی از اواخر هفته منتهی به ۲۷ نوامبر هر دلار به سطح ۸۴/۸۲ ین، یعنی به پایین ترین سطح خود از اواسط سال ۱۹۹۵ میلادی به بعد کاهش یافت. اما در روز دوم دسامبر وزیر دارایی ژاپن گفت که نمی توان نسبت به ترقی ین بی تفاوت بود. همچنان اظهارات بعدی مقامات بانک مرکزی ژاپن نشان می داد که این بانک نرخ بهره کلیدی خود را در سطح صفر حفظ خواهد کرد. این امر امکان جایگزین شدن ین به جای دلار به عنوان ارز مناسب برای استقراض را تقویت کرد و به تبع آن دلار در برابر ین تقویت شد. حتی در روز آخر سال هر دلار به بالاتر از ۹۳/۰ ین رسید.

پیش بینی نرخ برابری ارزها

به احتمال زیاد کشورهای عضو منطقه یورو در سال ۲۰۱۰ میلادی با اتخاذ سیاست مالی انقباضی ، احتمال کاهش رتبه اعتباری بدھیهای دولتی در این منطقه را کاهش خواهند داد. روسیه ، چین و برخی از کشورهای دیگر همچنان از هر فرصتی برای تضعیف موقعیت دلار به عنوان ارز ذخیره جهان استفاده می کنند. با اتمام دوره برنامه های تحرک اقتصادی ، به احتمال زیاد رشد اقتصادی آمریکا در سال ۲۰۱۰ میلادی کند می شود. مشکل کسری عظیم بودجه این کشور به احتمال قوی در سال آینده حل نخواهد شد. این در حالی است که اقتصاد منطقه یورو، ژاپن و انگلیس نیز با مشکلات جدی مواجه می باشند. با توجه به تمام موارد مذکور انتظار می رود که در سال آینده دلار در برابر یورو کاهش و در برابر ین افزایش یابد و هر دلار در محدوده ۹۳-۱۰۵ ین و هر یورو در محدوده ۱/۴۰-۱/۵۵ دلار نوسان نماید.

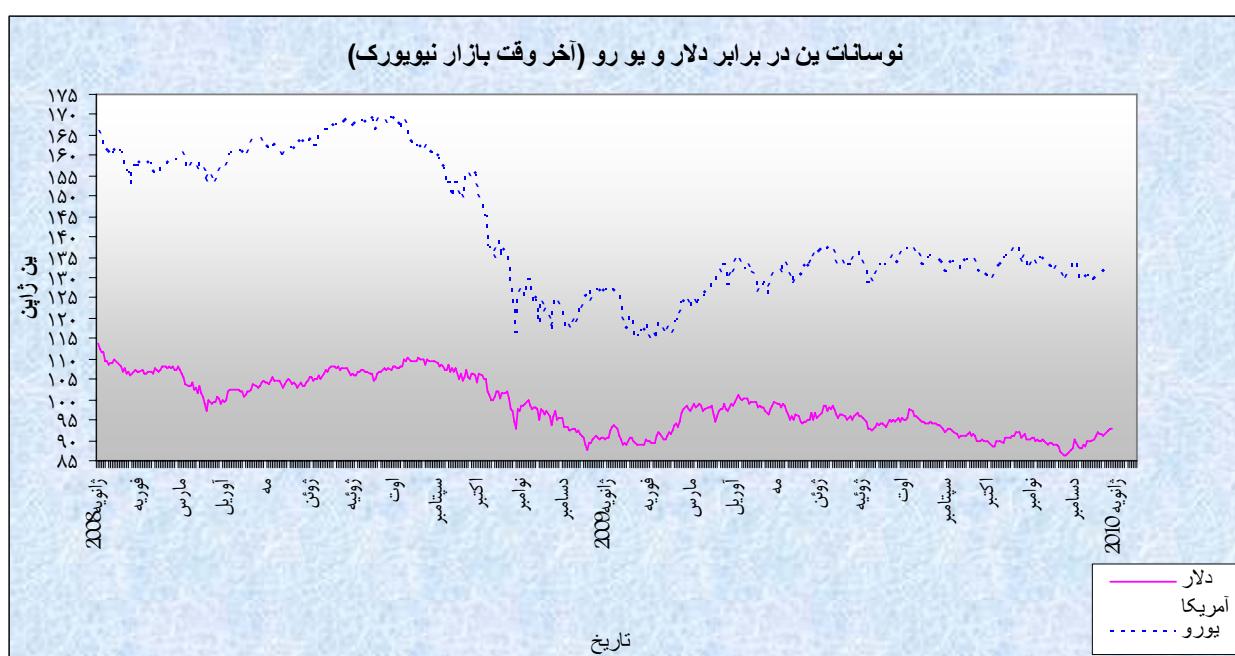
ژاپن

الف - نوسانات ين

در هفته گذشته، ين ژاپن در برابر تمام ارزهای عمده تضعیف گردید. متوسط ارزش ين در برابر دلار در هفته قبل نسبت به متوسط آن در هفته ماقبل ۱/۰۳ درصد کاهش یافت. به نرخهای پایان وقت بازار نیویورک، در هفته گذشته هر دلار در محدوده ۹۳/۰۳ - ۹۱/۶۴ ين معامله گردید.

بازارهای آسیا در آستانه آغاز سال نو میلادی و در سه روز پایانی سال ۲۰۰۹ با حجم کم نقدینگی به حرکت خود ادامه دادند. به دنبال تقاضای دلاری شرکتهای ژاپنی قبل از پایان سال، دلار امریکا در برابر ين تقویت شد. پیش روی دلار در برابر ين در ادامه افزایش خوشبینی نسبت به بهبود وضعیت در بزرگترین اقتصاد جهان طی یک ماه گذشته صورت گرفت. افزایش میزان خرده فروشی، موجودی انبار و موازنہ تجاری امریکا در ماه نوامبر علت افزایش خوشبینی به اقتصاد امریکا بوده است.

در ژاپن، گزارش اولیه از میزان تولیدات صنعتی ماه نوامبر از رقم پیشین ۲/۵٪ به ۲/۶٪ افزایش یافت و این میزان در دوره سالانه ۳/۹٪ اعلام شد که کمترین میزان کاهش از سپتامبر ۲۰۰۸ محسوب می شود.

میزان خرده فروشی نیز در دوره ماهانه به $2/0\%$ رسید. هفته ماقبل، دولت ائتلافی ژاپن - که در حال حاضر تحت کنترل اکثریت حزب دموکراتیک ژاپن است- میزان بودجه سالانه این کشور را که بالاترین میزان بودجه در تاریخ این کشور محسوب می شود، اعلام نمود. در این بودجه، $3/92$ تریلیون یen به هزینه ها اختصاص یافته و در مجموع نسبت به پیش بینی های اولیه $2/4%$ افزایش دیده می شود.

در چین، نهاد نظارتی SAFE در بیانیه ای که بر روی وب سایت آن قرار گرفته اعلام نمود، نرخ مبادلاتی یوان تنها به دلار آمریکا وابسته نیست و متکی به سبد ارزی است. در همین حال، بانک مرکزی چین (PBOC) گفته است، سیاستهای پولی کنونی در سال ۲۰۱۰ نیز ادامه خواهد یافت. همچنین، مقامات چینی به اقدام اخیر وزارت بازارگانی ایالات متحده مبنی بر اخذ ۱۰ تا ۱۶ درصد تعرفه برای واردات لوله واکنش نشان دادند. بدین ترتیب، شایعه "جنگ تجاری" میان این دو کشور قوت بیشتری گرفت.

ب- بازار پولی داخلی

در ژاپن تصمیمات نرخ های بهره توسط کمیته سیاستی^۱ بانک مرکزی (BoJ) این کشور در جلسات سیاست پولی (MPM) اتخاذ می گردد. نرخ بهره رسمی BoJ نرخ تنزیل می باشد که نرخ فراخوان یک شبه بدون وثیقه نام دارد.^۲ جلسات سیاست پولی مسیر حرکت بازار پول را برای یک دوره تا برگزاری جلسه بعدی کمیته (معمولًا یک ماه بعد) تعیین می کند. این مسیر از طریق تعیین نرخ هدف برای نرخ فراخوان یک شبه مشخص می گردد. میزان خرید و فروش اوراق قرضه دولتی و استفاده از سایر ابزارهای پولی شناخته شده و حتی ابزارهای غیرمعتارف در جلسات MPM تعیین می گردد.

نرخ بهره کلیدی ژاپن از دسامبر سال ۲۰۰۸ در اوج بحران مالی جهان از $3/0\%$ درصد به سطح بسیار نازل $1/0\%$ درصد کاهش داده شد و تا کنون در همین سطح باقی مانده است.

¹Policy Board

²Uncollateralized Overnight call rate

ج - اقتصاد داخلي

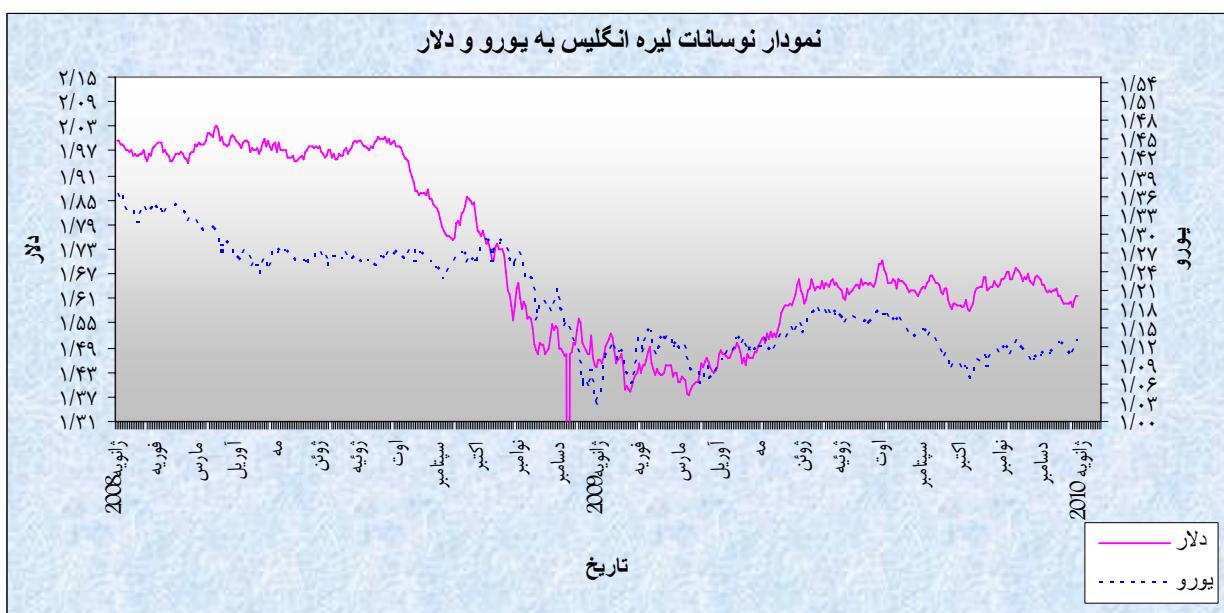
اقتصاد ژاپن در سال مالی منتهی به مارس ۲۰۰۹، ۳/۷ رشد منفی داشت. کاهش مخارج خصوصی به میزان ۱/۸ درصد نسبت سال قبل از آن مهمترین دلایل ضعف اقتصاد این کشور در سال مالی گذشته عنوان شده است. تولید ناخالص داخلی ژاپن در سه ماهه دوم سال جاری میلادی ۲/۷ درصد و در سه ماهه سوم ۱/۲ درصد رشد یافته بود. ارائه مشوقهایی همچون افزایش مخارج عمومی، یارانه خرید به کالاهای الکترونیکی کم مصرف و خودروهای دوستدار محیط زیست و افزایش تقاضای خارجی مهمترین دلایل رشد اقتصادی ژاپن در سه ماهه دوم و سوم بوده‌اند. علاوه بر این حزب تازه به قدرت رسیده دمکرات ژاپن در صدد است تا با هدف تقویت درآمد قابل تصرف خانوارها مخارج بودجه دولت این کشور را افزایش دهد. این کمک‌ها بالغ بر ۱۴/۱ تریلیون ی恩 (معادل ۲/۸ درصد GDP) خواهد بود. اگرچه رشد اقتصادی ۱/۲ درصدی بازارها را متعجب ساخت اما کارشناسان بر این باورند که رشد اقتصادی ژاپن تداوم نخواهد داشت و در سه ماهه ابتدایی سال آینده نزدیک به صفر خواهد بود. کاهش دستمزدها، بدتر شدن نرخ بیکاری از رقم ۵/۱ درصد کنونی و نگرانی در مورد تورم منفی مهمترین تهدیدها برای اقتصاد ژاپن در کوتاه مدت محسوب می‌شوند. تورم منفی به منزله تعویق مخارج مصرفی و به تبع آن سرمایه گذاری خواهد بود.

انگلیس

الف- نوسانات لیره انگلیس

در هفته گذشته، لیره استرلينگ در برابر تمام ارزهای اصلی باستثنای فرانک سوئیس تضعیف شد. متوسط ارزش لیره در هفته مذکور نسبت به متوسط ارزش آن در هفته ماقبل در برابر دلار ۱/۵۱۰ درصد افزایش داشت. به نزههای پایان وقت بازار نیویورک، در هفته گذشته هر لیره در محدوده ۱/۶۱۷۱ - ۱/۵۸۹۷ دلار معامله گردید.

هفته پایانی سال ۲۰۰۹ تنها سه روز کاری را تجربه کرد. در این مدت کوتاه استرلينگ توانست بخشی از کاهش هفته قبل را جبران نماید. هفته ماقبل تجدید نظر نامیدکننده نرخ رشد اقتصادی انگلیس در سه ماهه سوم و انتشار آخرین صورتجلسه کمیته سیاست پولی MPC در سال ۲۰۰۹ که نشان می‌داد بانک مرکزی همچنان درها را برای ادامه سیاستهای آسان پولی باز گذاشته است احتمال افزایش نرخ بهره ریپو را کمرنگ ساخت و به این ترتیب پوند استرلينگ تحت فشار نزولی قرار گرفت و کاهش یافت.

روز دوشنبه بازارهای مالی انگلیس به دلیل ³ Boxing Day تعطیل بود. در واقع بازارها تنها از سه شنبه تا پنجشنبه فعالیت کردند. که در این سه روز پوند استرلینگ در برابر ارزهای فعال پیش روی کرد. علت تقویت پوند تقویت بنیانهای اقتصادی آین کشور نیست. بلکه برخی جریانات مالی آخر سال و محدود شدن حجم معاملات در این ایام عامل اصلی تقویت لیره استرلینگ بود. علاوه در افق بلند مدت، استرلینگ در سطوح پایین تراز نرخ تعادلی خود قرار گرفته است. به این معنا که ارزش کنونی استرلینگ کمتر از میزان تعادلی بلندمدت آن است.

در نظر گرفتن بنیانهای اقتصادی نشان می‌دهد که سال ۲۰۱۰ سال سختی برای پوند خواهد بود. مصرف داخلی ضعیف و شکننده است. نرخ بیکاری در روندی سعودی در حال افزایش است و هم‌اکنون به ۸ درصد رسیده است. میزان بدھی‌های عمومی به حدی رسیده که حتی احتمال کاهش رتبه بدھی این کشور در آینده نه چندان دور وجود دارد. مهمتر از همه طی چند ماه آینده انتخابات پارلمانی و عمومی شبه جزیره در پیش است. بار سنگین بدھی دولت و احتمال بروز برخی تکانه‌های سیاسی، پوند استرلینگ را تهدید می‌نماید. شاخصهای پیش‌نگار همچون اعتماد تجاری، تولیدات صنعتی و اطمینان مصرف کننده نیز سیگنالهای مناسبی از اقتصاد این کشور در آینده نزدیک ارائه نمی‌کنند. با توجه به شرایط موجود به نظر می‌رسد بانک مرکزی انگلیس نیز تا پایان سال مالی ۲۰۱۰ نرخ بهره کلیدی (نرخ ریپو) را از سطح بسیار نازل ۵/۰ درصد افزایش دهد. بنابراین به نظر می‌رسد با شروع سال جدید میلادی لیره تحت فشارهای نزولی قرار گیرد هرچند همانطور که اشاره شد حتی نرخ کنونی آن (مثلثاً هر پوند ۱/۶ دلار) پایین تراز نرخ تعادلی آن در بلند مدت قرار دارد.

³ در (انگلیس و کانادا و استرالیا) اولین روز کار بعد از عید کریسمس که طی آن به پستچی و کارمند و غیره هدیه می‌دهند..

ب-بازار پولی

در قلمرو پادشاهی متحده، بانک مرکزی انگلیس (BoE) استقلال اجرایی و تصمیم‌گیری در مورد نرخ بهره را دارا است. این تصمیم‌گیری توسط کمیته سیاست پولی (MPC) صورت می‌گیرد و نرخ بهره کلیدی این بانک نرخ بهره موسوم به ریپو است. نرخ ریپو در عملیات بازار باز توسط BoE و گروهی از متعامل‌ها (بانک‌ها، موسسات ارائه‌کننده خدمات مالی شخصی^۴ و بنگاههای مرتبط با اوراق بهادار^۵) مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در حال حاضر نرخ ریپو ۰/۵ درصد است و میزان برنامه خرید دارایی‌ها با ۲۵ میلیارد پوند افزایش در ابتدای ماه نوامبر در مجموع به ۲۰۰ میلیارد پوند از آغاز اجرای این طرح در سال ۲۰۰۸ رسیده است.

ج-اقتصاد داخلی

طبق آخرین بازنگری صورت گرفته، تولید ناخالص داخلی انگلیس در سه ماهه سوم ۰/۲ درصد کاهش یافت و همه را غافلگیر ساخت زیرا النتظار میرفت تنها ۰/۱ درصد کاهش یابد. بنابر گزارش مرکز آمارهای ملی انگلیس تولید ناخالص داخلی این کشور برای ششمین فصل متوالی با کاهش رو布رو شده است که از زمان جنگ جهانی دوم یک رکورد محسوب می‌شود. از سه ماهه اول سال ۲۰۰۸ تا کنون اقتصاد شبه جزیره ۵/۹ درصد کوچکتر شده اشت که بیشترین میزان کاهش طی ۶۰ سال گذشته محسوب

^۴ Building Societies

^۵ Securities Firms

می‌گردد. کاهش ۰/۷ درصدی تولیدات صنعتی و ۰/۲ درصدی خدمات این کشور امید به بازگشت شرایط بهبود در آینده نزدیک را کمزنگ ساخته است. این درحالی است که اقتصادهای آمریکا، آلمان، فرانسه و ژاپن از سه ماهه دوم بهبود اقتصادی را آغاز کرده‌اند. آمار ضعیف رشد اقتصادی انگلیس بانک مرکزی این کشور را تحت فشار قرار داد تا میزان خرید دارایی‌های مالی را از ۱۷۵ میلیارد پوند فراتر برده و به ۲۰۰ میلیارد پوند در ماه نوامبر افزایش دهد و دولت این کشور ابزارهای جدیدی برای تقویت اقتصاد در گزارش مقدماتی بودجه خود معرفی نماید.

عمده‌ترین شاخصهای اقتصادی انگلیس													
اکتبر	سپتامبر	اوت	ژوئیه	ژوئن	مه	اوریل	مارس	فوریه	ژانویه	دسامبر	نوامبر	اکتبر	ماه شاخصهای اقتصادی
۷/۹۰	۷/۸۰	۷/۸۰	۷/۹۰	۷/۸۰	۷/۶۰	۷/۳۰	۷/۱۰	۶/۷۰	۶/۶۰	۶/۴۰	۶/۱۰	۶/۰۰	نرخ بیکاری (به درصد)
-۵/۱۴	-۴/۹۱	-۳/۱۴	-۴/۳۴	-۴/۲۶	-۴/۱۰	-۵/۱۴	-۴/۲۶	-۳/۷۷	-۳/۸۲	-۵۹/۴۷	-۲/۹۶	-۲/۹۷	موازنۀ تجارتی (به میلیارد دلار)
-۸/۴۰	-۱۰/۸۰	-۱۱/۹۰	-۹/۷	-۱۰/۹	-۱۲/۴۰	-۱۲/۳	-۱۲/۶۰	-۱۲/۹۰	-۱۲/۲۰	-۹/۷۰	-۸/۳۰	-۶/۴۰	درصد تغییرات ماهانۀ تولیدات صنعتی
۱/۵۰	۱/۱۰	۱/۶۰	۱/۸۰	۱/۸۰	۳/۲۰	۳/۰	۲/۹۰	۳/۲۰	۳/۰	۳/۱	۴/۱	۴/۵	تغییر سالانه در شاخص قیمت صرف کننده (به درصد)
سه ماهه سوم ۲۰۰۹				سه ماهه دوم ۲۰۰۹				سه ماهه اول ۲۰۰۹				سه ماهه چهارم ۲۰۰۸	
-۵/۱				-۵/۵				-۵/۰				-۰/۲	
رشد سالانه تولید ناخالص داخلی (به درصد)													

نوسانات قیمت طلا

در سال ۲۰۰۹ میلادی

قیمت طلا در سال ۲۰۰۹ میلادی، برای نهمین سال متوالی، نسبت به سال ماقبل افزایش یافت. قیمت هر اونس طلا از ۲۷۲/۵۵ دلار در پایان سال ۲۰۰۰ میلادی بتدريج افزایش یافت تا به سطح ۸۳۳/۲۰ دلار در پایان سال ۲۰۰۷ و ۸۸۰/۱۲ دلار در پایان سال ۲۰۰۸ و ۱۰۹۶/۲۰ دلار در پایان سال ۲۰۰۹ میلادی افزایش یافت. به عبارت دیگر در ظرف نه سال گذشته قیمت طلا حدود ۴/۰۲ برابر شد. در سال گذشته حدود ۲۱۸ دلار افزایش یافت که بالاترین افزایش سالانه، پس از افزایش ۲۸۶ دلاری آن در سال ۱۹۷۹ میلادی، می باشد. البته افزایش شدید قیمت طلا در سال ۱۹۷۹ و ۱۹۸۰ میلادی چندان دوام نیاورد و در سال بعد قیمت طلا رو به کاهش نهاد. افزایش شدید قیمت طلا در سال ۱۹۷۹ و ۱۹۸۰ میلادی به دلیل پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، افزایش شدید قیمت نفت، تصرف سفارت آمریکا در تهران توسط دانشجویان، وقوع شورشی

عظیم در مکه ، مسدود شدن داراییهای ایران در آمریکا و حمله شوروی سابق به افغانستان، بوده است . از سال ۱۹۸۲ میلادی تا پایان دهه ۱۹۸۰ میلادی قیمت طلا در محدوده ۳۵۰-۵۰۰ دلار در نوسان بود . در دهه ۱۹۹۰ میلادی فروش طلا توسط بانک های مرکزی اروپایی نظیر بانک مرکزی بلژیک و بانک مرکزی هلند و بانک های مرکزی غیر اروپایی نظیر بانک مرکزی کانادا، شروع شد. در اواخر این دهه بانک های مرکزی سوئیس و انگلیس نیز به جمع فروشنده‌گان طلا پیوستند . به همین دلیل در اوخر دهه ۱۹۹۰ میلادی قیمت طلا تحت تأثیر فروش های طلا توسط بانک های مرکزی سیر نزولی شدیدی را در پیش گرفت . حتی قیمت طلا در اوخر سال ۱۹۹۹ میلادی به سطح حدود ۲۵۰ دلار نیز رسید.

اما در سپتامبر ۱۹۹۹ میلادی بانک های مرکزی اروپا توافق کردند که به مدت پنجسال سقف فروش طلا خود را به سالانه ۴۰۰ تن محدود نمایند. از آن زمان به بعد این معاهده با اندکی تغییرات در دو نوبت دیگر یعنی در سال ۲۰۰۴ و ۲۰۰۹ تمدید شد. معاهده مذکور منشأ شروع افزایش نه ساله اخیر قیمت طلا در بازارهای جهانی بوده است . در این افزایش قیمت طلا در سال های مذکور، افزایش مداوم قیمت نفت خام، خرید طلا توسط تولیدکنندگان ، رسواییهای مالی در شرکت انرون و سایر شرکت های آمریکایی در سال ۲۰۰۲ ، احتمال اعمال سقفی برای سپرده های بانکی تحت پوشش بیمه در ژاپن (در سال ۲۰۰۲) ، کشمکش های سیاسی در خاورمیانه ، بحران مالی در آمریکا و سایر نقاط جهان از اوت سال ۲۰۰۷ میلادی به بعد ، تزریق چند تریلیون نقدینگی به بازار توسط بانک های مرکزی (آمریکا ، اروپا و سایر بانک های مرکزی) و سرانجام خرید طلا توسط بانک های مرکزی بوده است.

بانک های مرکزی جهان که سال های متتمادی بطور خالص از عرضه کنندگان طلا به بازارهای جهانی بودند، در سه ماهه اول سال ۲۰۰۹ میلادی بطور خالص به خریداران طلا از بازارهای جهانی تبدیل شدند. خالص عرضه طلا توسط بانک های مرکزی از ۶۶۰/۶ تن ، یعنی تقریباً معادل ۱۶/۰ درصد کل عرضه طلا به بازار در سال ۲۰۰۵ میلادی ، بتدریج کاهش یافت تا به سطح ۲۴۶ تن یا معادل ۷/۰ درصد کل عرضه طلا به

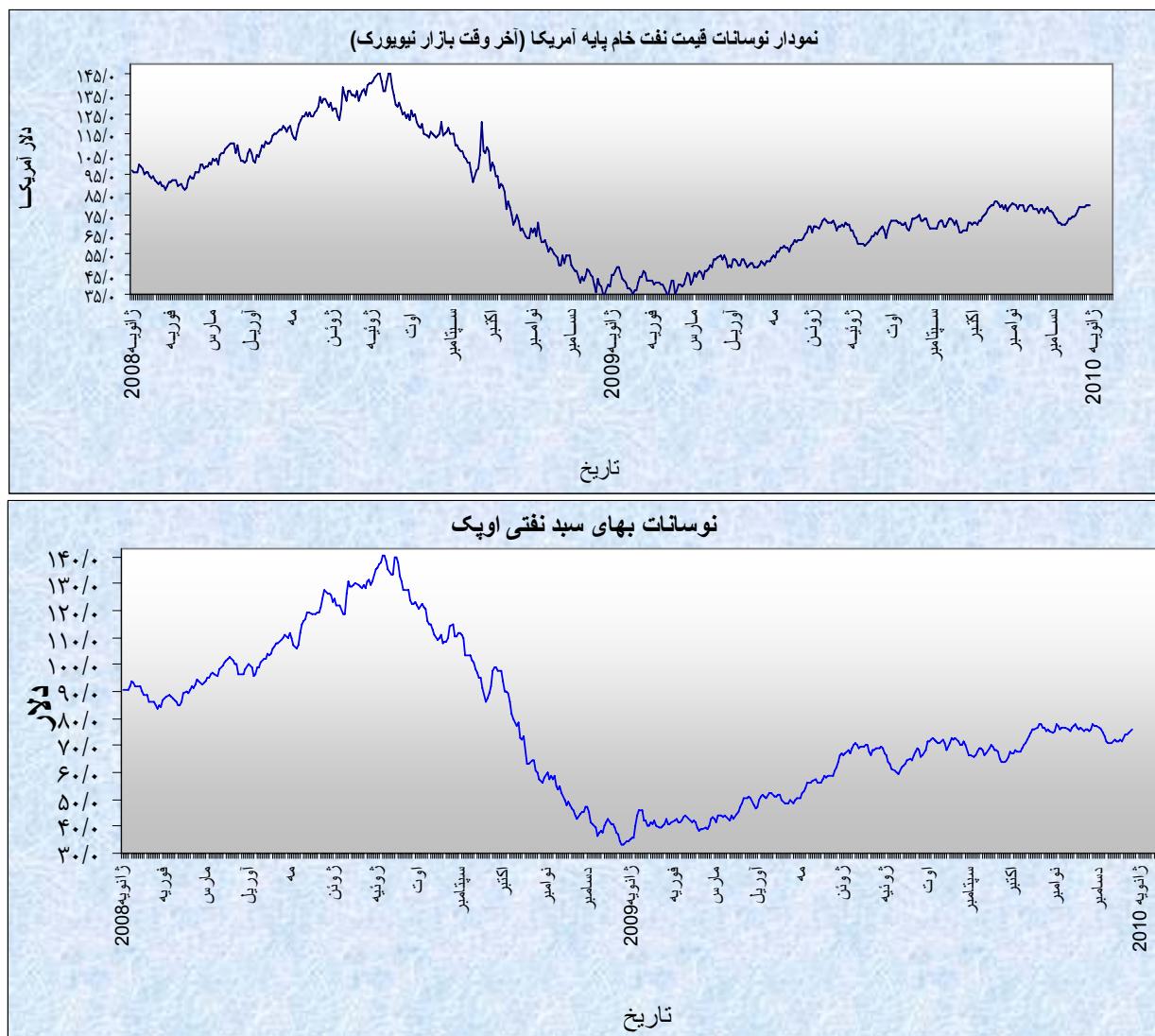
بازار های جهان در سال ۲۰۰۸، کاهش یافت . حتی در سه ماهه سال ۲۰۰۹ میلادی، بانک های مرکزی بطور خالص حدود ۱۴ تن طلا از بازار خریداری کردند. بعداً در سوم نوامبر بانک مرکزی هند اعلام کرد که حدود ۲۰۰ تن طلا در فاصله زمانی ۱۹-۳۰ اکتبر از صندوق بین المللی پول خریداری کرد. خریدهایی از طلا توسط بانک مرکزی روسیه نیز در سال ۲۰۰۹ صورت گرفت . بانک مرکزی چین نیز از سال ۲۰۰۳ میلادی به بعد ، بر موجودی طلای خود افزوده است. خبرهای خرید طلا توسط بانک مرکزی هند سبب شد تا قیمت طلا به شدت سیر صعودی در پیش گیرد و در سوم دسامبر ۲۰۰۹ به سطح هر اونس ۱۲۲۰ دلار، یعنی به بالاترین سطح تاریخی برسد.

وجود حجم عظیم نقدینگی ، ضعف شدید دلار و امکان جایگزینی ارزهای دیگر به جای دلار به عنوان ذخیره ارزی و واسطه مبادله نیز از دلایل دیگر افزایش شدید قیمت طلا در سال ۲۰۰۹ میلادی بود. البته از اوایل دسامبر به بعد ترقی دلار به کاهش قیمت طلا منجر شد. در سال ۲۰۰۹ میلادی ، ETF ها بر خریدهای فیزیکی طلا افزودند.

نفت

متوسط بهای نفت خام پایه آمریکا در هفته گذشته نسبت به متوسط آن در هفته ماقبل در بازار نیویورک ، ۴/۴۴ درصد افزایش یافت. به نرخهای پایان وقت بازار مذکور، بهای هر بشکه نفت خام پایه آمریکا در محدوده ۷۸/۸۷-۷۹/۳۶ دلار معامله گردید .

نوسانات بهای نفت خام طی هفته گذشته، بطور عمده تحت تأثیر برخی اخبار امیدوارکننده اقتصادی، نوسانات بازارهای ارز و سهام ، کاهش بیش از انتظار موجودی انبار نفت امریکا برای

دومین هفته متوالی و کاهش حجم مبادلات و پوشش وضعیتها فروش توسط معامله گران در شُرف آغاز سال نو میلادی بود.

جدول ۱- موجودی انبار نفت آمریکا

درصد تغییر نسبت به مدت مشابه سال قبل	درصد تغییر نسبت به هفته ماقبل	موجودی انبار در هفته منتهی به ۲۰۰۹/۱۲/۲۵ (ارقام به میلیون بشکه)	تولیدات
۰/۳۴	-۰/۴۶	۳۲۶/۰	نفت خام
۱۰/۸۷	-۱/۲۴	۱۵۹/۳	فراورده های میان تقطیر
۲/۲۲	-۰/۱۴	۲۱۶/۰	بنزین

در روز دوشنبه اعلام شد که بر اساس مدل‌های هواشناسی دمای هوا در امریکا (بزرگترین واردکننده نفت جهان) طی هفته پیش رو سرددتر خواهد شد. این خبر قیمت نفت حرارتی را در بازارها افزایش داد. افزایش ۸ درصدی سودآوری بخش صنعت در چین و تقاضای روسیه از اوکراین برای کاهش هزینه انتقال نفت این کشور از خاک اوکراین (که نگرانیها در مورد تکرار تجربه قطع جریان انرژی به اروپا را به همراه داشت) از جمله مهمترین عواملی بودند که روند صعودی قیمت نفت را در ابتدای هفته گذشته حفظ کردند. شاخصهای جهانی سهام در روز دوشنبه با افزایش همراه بودند. در امریکا نیز افزایش خرده فروشی در سه ماهه چهارم (فصل تعطیلات) در ابتدا باعث افزایش سهام شد اما در ادامه تنزل سهام خطوط هوایی به دلیل مسایل امنیتی افزایش اولیه شاخص سهام را خنثی نمود.

روز سه شنبه از یکسو سرد شدن هوا و گمانه‌ها در مورد کاهش موجودی انبار نفت خام و فراورده‌های میان تقطیر امریکا قیمت نفت را تحت فشار صعودی قرار می‌داد و از سویی دیگر اوج گیری دلار و تقاضای ضعیف بنزین مانع برای افزایش قیمت نفت بود. با این حال قیمت نفت برای تحويل در ماه فوریه با اندکی افزایش نسبت به روز قبل مابین ۷۹/۳۹-۷۸/۰۲ دلار در هر بشکه معامله گردید. در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه نیز روند صعودی قیمت نفت همچنان وجود داشت.

اداره انرژی امریکا در روز چهارشنبه موجودی انبار نفت این کشور تا تاریخ ۲۰۰۹/۱۲/۲۵ را اعلام کرد که همچون هفته قبل از آن موجودی نفت خام و فراورده‌های میان‌قطعی‌کاهش یافته بود. نگاهی دقیق‌تر نشان می‌دهد که شرکت‌های نفتی امریکا با انگیزه پرداخت مالیات کمتر در پیان سال، طی اقدامی از قبل برنامه‌ریزی شده، به کاهش واردات نفت خام و فراورده‌های نفتی طی هفته‌های پایانی سال مبادرت کردند.

جدول ۲- قیمت نفت خام در هفته منتهی به اول ژانویه ۲۰۱۰							عنوان	تاریخ
متوسط هفته	جمعه ۱ ژانویه	پنجشنبه ۳۱ دسامبر	چهارشنبه ۳۰ دسامبر	سه شنبه ۲۹ دسامبر	دوشنبه ۲۸ دسامبر			
۷۹/۰۷	-	۷۹/۳۶	۷۹/۲۸	۷۸/۸۷	۷۸/۷۷		نفت پایه امریکا	
۷۷/۷۳	-	۷۷/۹۳	۷۸/۰۳	۷۷/۶۴	۷۷/۳۲		نفت برنت	
۷۵/۵۱	-	-	-	۷۶/۱۹	۷۴/۸۳		نفت اوپک	

نگاهی اجمالی به بازار نفت در سال ۲۰۰۹:

سال ۲۰۰۹ در حالی پایان یافت که قیمت نفت در آخرین روز فعالیت بازار، نسبت به مدت مشابه سال قبل ۷۸ درصد رشد نشان می‌دهد. این مقدار، بیشترین میزان افزایش طی سال در یکدهه گذشته محسوب می‌شود. شاید مهمترین دلیل طرف عرضه، پایین‌دی اعضای اوپک بویژه عضو محوری این کارتل نفتی یعنی عربستان سعودی نسبت به سهمیه‌های اعلام شده باشد. به این ترتیب عرضه کنندگان نفت توانستند به خوبی مازاد عرضه‌ای که به دلیل کاهش تقاضا در بازار بوجود آمده بود را حذف نمایند. همچنین از طرف تقاضا، بهبود شرایط اقتصادی طی سال گذشته هرچند بواسطه تقویت بنیانهای اقتصادی نبود بلکه به لطف تزریق پول فراوان بویژه سیاستهای تشویقی و انساطی دول چین و امریکا بوجود آمد اما به هر حال توانست تا حدودی تقاضا را تقویت نماید.